

forstaaet Forholdet rigtigt, og at, naar der i Loven bestemmes, at det her omhandlede Valg skal stee ved den samlede Communalbestyrelse, saa skal det ikke stee ved Magistraten for sig og ved Borgerrepræsentationen for sig. Det kunde derved jo ogsaa let stee, at ethvert Valg blev forhindret; thi, naar Magistraten valgte En og Borgerrepræsentationen en Anden, hvem af disse skulde saa foretrækkes? Efter Lovforslagets Ord maa jeg ogsaa antage, at her maa være meent Communalbestyrelsen som en Enhed. Men er dette Tilfældet, saa er den ærede Ministers Oplysning paa ingen Maade tilfredsstillende; thi saa har han ikke formaaet at vise, at hans Benægtelse af min Sammenlignings Berettigelse var begrundet. Ministerens Opfattelse kunde maaskee føre til, at der kunde siges, at den vedkommende Herredsfoged skal træde sammen med de Delegerede fra Landet; denne Udvei kunde man tænke sig, forat bringe en fuldstændig Lighed tilstede imellem Kjøbstæderne og Landdistricterne. Den ærede Minister vilde heller ikke lade det gjælde, hvad jeg har anført om, at et enkelt Medlem af Amtsrådet kunde være den Æneste, der kjendte de forskjellige Mænd, der kunde være Spørgsmaal om at vælge i en Forligskreds, og vilde heller ikke lade det gjælde, naar jeg, som Exempel, nævnte Langeland; thi den ærede Minister sagde, at det var utroligt at antage, at Amtsrådets øvrige Medlemmer ikke skulde kjende Noget i denne Forligskreds. Den ærede Minister viser derved, at han ikke rigtigt har opfattet, hvad jeg har sagt, thi det har ikke været min Mening at sige, at de Ingen skulde kjende; Amtmanden kjender jo f. Ex. Byfogden og Herredsfogden, og han kan jo skrive over til By- eller Herredsfogden, at de skulle nævne ham en Mand, der er stiftet til denne Bestilling og som kunde være dem behagelig; saa paa den Maade kan han jo skaffe sig Underretning; ligeledes kjende de forskellige Gaardeiere, som stode i Amtsrådet, de andre større Gaardeiere paa Langeland og de, der ere i samme Stilling som de selv, med dem ere de fuldkommen vel bekendte; men jeg gik kun ud fra, at Sagen ikke var tjent med, at disse personlige Bekendtskaber og disse Anhydninger, som man undertiden privat kunde skaffe

sig, bleve gjort gjældende med Hensyn til Valget af Forligelsescommissairer. Naar et Valg af Forligelsescommissairer skal træffes forsvarligt, saa kan det kun træffes af dem, der kjende alle de Mænd i Kredsen, hvorom der kan være Tale, for imellem dem at vælge den bedste; thi, naar de kun kjende Een eller nogle Enkelte, og stet ikke maaskee netop med Hensyn til de Egenskaber, som udfordres til at være Forligsmæglere, saa kan der ikke blive truffet noget godt og paalideligt Valg.

Den ærede Minister meente endog, at naar Amtsrådet kun kjendte en eneste Mand, som var stiftet til at være Forligscommissair, saa kunde jo Amtsrådet vælge denne ene; ja, det er ganske rigtigt, dersom det var det Rette at indskrænke Valget saaledes, at Amtsrådets Medlemmer valgte sig selv gjensidigt til Forligsmæglere. — Her har under en anden Sags Behandling været Tale om et Coteri her i Thinget, men gav man Amtsrådene en saadan Ret til at vælge Forligscommissairer som den, der er bestemt i Lovforslaget, saa dannede man saadanne Coterier, men det troer jeg virkelig ikke er tilraadeligt. — Man har meent, at, dersom den Mand eller de Mænd, der i Amtsrådet var Spørgsmaal om at vælge, ikke ønskede dette Hverv, saa vilde de gjøre sig al Umage for at udpege Andre; men det er ikke sagt, at de, som saaledes vare udpegede, vare dem, der bedst egnede sig til at vælges. — De Oplysninger, der ere fremkomne, have derfor aldeles ikke for mig kunnet være tilfredsstillende. Endelig skal jeg, for at mine tidligere Utringer om, at jeg ikke kunde betragte denne Lov som en Gøstergivenhed for Thingets Dnsler, ikke skulle misforstaaes, gjentage, at jeg ikke kan modtage denne Lov som en Gøstergivenhed og Gøstergivenhed mod Thinget med Hensyn til det Lovforslag, som af et andet Medlem og mig i sin Tid blev indbragt, naar den nu forelagte Lov forbliver i den Skikkelse, hvori den er kommen til os. — Jeg maa endnu afvise den Paastand, at denne Lov er Noget, hvorom der fra Folkethingets Side er anmodet; det er ikke Tilfældet. Der er fra Folkethingets Side an-